

UZASADNIENIE

R. P., działając w imieniu małoletniej D. P. wystąpił z pozwem o zasądzenie od pozwanej B. D. na rzecz małoletniej alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie, poczynając od 5 listopada 2015 r., nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że D. P. jest córka stron i od dnia 5 listopada 2015 r. mieszka z ojcem i to on ponosi koszty jej utrzymania. Przedstawiciel ustawowy małoletniej pracuje w firmie (...) w O. jako koordynator obiektu. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1500 zł miesięcznie. R. P. wskazał, że wydatki na małoletnią obejmują zakup wyżywienia, kosmetyków i środków czystości, odzieży, usługi fryzjerskie, podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, materiałów plastycznych, składki klasowe, radę rodziców, ubezpieczenie, biletów do kina, teatru, obiadów w świetlicy, mebli do pokoju, uczestnictwa w zajęciach sportowych i artystycznych. Ponadto ojciec ponosi koszty dowożenia córki do O. na kontakty z matką.

B. D. w odpowiedzi na pozew wniosła o zobowiązanie pozwanej do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania na rzecz małoletniej córki w kwocie po 250 zł miesięcznie, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności, płatnej do rąk ojca powódki do dnia 25 każdego miesiąca od dnia wniesienia pozwu oraz o zwolnienie powódki od kosztów sądowych w całości.

Argumentując swoje stanowisko podała, że proponowana przez stronę powodową kwota alimentów jest skrajnie wysoka, biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe pozwanej. Pozwana od 2009 r. pracuje w sklepie (...) i otrzymuje 1355,69 zł. Miesięczny koszt utrzymania pozwanej wynosi ok. 1820 zł. Ponadto pozwana ponosi koszty związane z realizacją kontaktów z córką, np. koszt do dojazdu do O.. Pozwana od 1 października 2014 r. spłaca kredyt hipoteczny. Miesięczna rata wynosi 300 zł. Korzysta z pomocy swojej matki. Pozwana wskazuje, że do października 2015 r. to ona ponosiła koszty utrzymania córki. Podaje, że wydatki na córkę wskazane przez ojca są nieuzasadnione, gdyż np. meble i wyposażenie pokoju cały czas było w mieszkaniu.

Pismem z dnia 22 lutego 2017 r. pozwana wniosła o zobowiązanie jej do współponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniej D. P. w kwocie 150 zł miesięcznie, płatnej do momentu wydania orzeczenia, do dnia 25tego każdego miesiąca.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia D. P., ur. (...) jest córką R. P. i B. D.. Rodzice małoletniej pozostawali w nieformalnym związku do kwietnia 2009 r. Wówczas B. D. wyprowadziła się z córką z domu i zamieszkała w O.. Małoletnia ukończyła tam przedszkole, a następnie zaczęła realizować obowiązek szkolny w tamtejszej szkole podstawowej i gimnazjum. Małoletnia pozostawała pod opieką matki i babki macierzystej. R. P. realizował kontakty z córką na podstawie ugody zawartej w dniu 22 sierpnia 2011 r. przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w sprawie I. N. 515/11. Między pozwaną i córką zaczęło dochodzić do nieporozumień i konfliktów. Po awanturze w dniu 5 listopada 2015 r. ojciec zabrał córkę do siebie.

Od 5 listopada 2015 r. małoletnie mieszka z ojcem i jego matką L. P. w B.. Ojciec małoletniej dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania – przekazuje matce kwotę po 300 zł miesięcznie. Wydatki na małoletnią wynoszą ok. 500 zł miesięcznie i obejmują zakup wyżywienia (ok. 300 zł), kosmetyków i środków czystości, odzieży (ok. 100-150 zł), usługi fryzjerskie, podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, materiałów plastycznych, składki klasowe, radę rodziców, ubezpieczenie, biletów do kina, teatru, obiadów w świetlicy, mebli do pokoju, uczestnictwa w zajęciach sportowych i artystycznych. Ponadto ojciec ponosi koszty dowożenia córki do O. na kontakty z matką.

D. P. ma obecnie piętnaście lat i uczęszcza do Gimnazjum w B.. Małoletnia je obiady w szkole, których koszt pokrywa MOPS. Korzysta z pomocy psychologa. Koszt jednej wizyty wynosi 60 zł. Ostatnia wizyta miała miejsce w maju/

czerwcu 2016 r. Małoletnia uczestniczy w zajęciach dodatkowych, które są darmowe. Chciałaby także brać udział w korepetycjach z biologii, ale ojciec nie ma na ten cel dodatkowych środków.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k.3, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt III Nsm 1436/15, I. N. 515/111, III RC 218/11)

R. P. pracuje zawodowo w firmie Grupa (...) Sp. z o.o. na umowę o pracę na stanowisku koordynatora obiektu w O. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1600 zł miesięcznie. Na dojazdy z miejsca zamieszkania do pracy wydaje ok. 400 zł miesięcznie. Ma potrącenia z tytułu alimentów oraz zadłużenie, które wynosi ok. 100.000 zł. Ostatecznie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 800 zł. Otrzymuje na córkę świadczenie wychowawcze „500+”.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 17 listopada 2015 r. k. 4-7, zeznania przedstawiciela ustawowego k. 76v-77)

B. D. mieszka w O.. Jest zatrudniona w firmie HURT- (...) - (...) S. S. na stanowisku kasjer-sprzedawca. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1459,48 zł netto. Miesięczne koszty utrzymania pozwanej obejmują: wyżywienie -500 zł, środki czystości, kosmetyki -100 zł, odzież/obuwie – 200 zł, czynsz za lokal -500 zł, opłata za energię – 70 zł, opłata za Internet oraz telefon – 130 zł, ubezpieczenie nieruchomości -20 zł, miesięczna rata kredytu hipotecznego -300 zł. Łącznie wydatki wynoszą 1820 zł. Pozwana ponosi także koszty dojazdu do córki – łącznie 20 zł w obie strony. W dniu 1 października 2014 r. zaciągnęła kredyt hipoteczny na 30 lat na zakup mieszkania. Miesięczna rata wynosi 300 zł. Pozwana korzysta z pomocy finansowej swojej matki, która co miesiąc wspomaga ją kwotą ok. 400-450 zł. B. D. na utrzymanie córki przekazywała ojcu dziecka do tej pory kwotę 150 zł i kupowała córce odzież oraz słodycze.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k.20 i k.24, , informacja roczna o składkach k. 21-23, zeznania świadka K. D. k.41-42, zaświadczenie o zarobkach k.58, kserokopia faktury k.59, potwierdzenie wpłaty k.60-64, kserokopie rachunków k.65-75, przesłuchanie pozwanej k. 76-77)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo, jako co do zasady słuszne, zasługiwało na uwzględnienie, jednakże jedynie w pewnej jego części.

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd dokonał w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt III Nsm 1436/15, I. N. 515/111, III RC 218/11 oraz w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty. Dokumenty te w zdecydowanej większości nie budziły wątpliwości Sądu; nie były również kwestionowane przez strony. Były jasne, rzetelne i stanowiły uzupełnienie wyjaśnień strony, przez którą zostały wniesione. Sąd dodatkowo oparł się na wyjaśnieniach R. P. i B. D. uznając je za spójne, logiczne i ściśle odnoszące się do przedmiotu sprawy. Niemniej jednak w relacjach obu stron zauważalne są rozbieżności dotyczące określenia kosztów utrzymania małoletniej.

Podstawę określania obowiązku alimentacyjnego stanowi art. 133 § 1 kro, w myśl którego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Wskazany przepis należy stosować w ścisłym połączeniu z art. 135 § 1 kro, który określa zakres obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie ze wskazanym przepisem zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Analiza całokształtu materiału dowodowego doprowadziła Sąd Rejonowy do przekonania, że przedmiotowe roszczenie jest jednak wygórowane.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że małoletnia D. P. ma piętnaście lat i jest pod opieką swojego ojca. Powódka ma z nim bardzo dobre relacje. Z matką realizuje kontakty na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie

i w sprawie I. N. (...). D. mieszka z ojcem od listopada 2015 r., od tego czasu R. P. ponosi koszty jej utrzymania i wychowania. Miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi ok. 500 zł. Pozwana co prawda przekazuje co miesiąc 150 zł ale kwota ta nie jest wystarczająca. Matka małoletniej dba o poprawne relacje z córką. Jeździ do miejsca jej zamieszkania w celu realizacji kontaktów. Spędza z nią w czas. Kupuje jej odzież i słodycze. Jednakże większość obowiązków i trud wychowania nastoletniej córki spoczywa na ojcu. R. P. po potrąceniu zadłużenia otrzymuje miesięcznie kwotę 800 zł. Razem z córką prowadzą gospodarstwo domowe z jego matką i dzielą się kosztami utrzymania mieszkania, ale kwota jaką dysponuje na potrzeby córki jest niewystarczająca. Małoletnia je obiady w szkole, których koszt pokrywa opieka społeczna.

Jednakże zdaniem Sądu przyjmując, że udział obojga rodziców w kosztach utrzymania małoletniej powinien być na podobnym poziomie - przy uwzględnieniu kwoty dochodzonej pozewem – wskazać należy, że kwota po 800 zł miesięcznie jest zawyżona. Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców - może nie w równym - lecz w zbliżonym do siebie stopniu. Zatem obowiązek wymiernego finansowo udziału w wydatkach czynionych na D. nie spoczywa tylko na B. D., ale także na ojcu małoletniej, przy uwzględnieniu przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidujących także formę wykonania obowiązku alimentacyjnego, w całości lub w części w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 kro).

Niewątpliwie pozwana powinna partycypować w kosztach utrzymania córki, jednakże jej udział w tym zakresie ograniczają jej aktualne możliwości zarobkowe. B. D. pracuje zawodowo. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1447 zł netto. Spłaca kredyt hipoteczny i ponosi koszty swojego utrzymania. Po odliczeniu bieżących zobowiązań pozwanej pozostaje jej do dyspozycji kwota ok. 500 zł. Na rozprawie w dniu 6 marca 2017 r. W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu stanowiska ojca, że koszty utrzymania małoletniej wynoszą ok. 500 zł miesięcznie, kwota 250 zł miesięcznie od pozwanej na rzecz D. P. jest adekwatna zarówno do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej jaki i możliwości zarobkowych pozwanej, a także okoliczności, że ojciec dziecka także nie jest całkowicie zwolniony z obowiązku alimentacyjnego, mimo sprawowania bieżącej opieki na dzieckiem.

D. P. jest nastolatką, jej potrzeby stale rosną i wymagają finansowego wsparcia. Małoletnia poprawiła oceny, dobrze radzi sobie z przedmiotami ścisłymi. Prawdopodobnie będzie chciała w dalszym ciągu kontynuować naukę, a to wiąże się z dodatkowymi kosztami. Ograniczone możliwości finansowe ojca nie pozwalają jej aktualnie na uczestnictwo w opłatnych zajęciach dodatkowych czy też podjęciu korepetycji z biologii. W ocenie Sądu kwota zasądzonych alimentów pozwoli na pełniejsze zaspokojenie potrzeb małoletniej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za zasadne, zasądzenie kwoty po 250 zł jako kwoty alimentów należnych małoletniej D. od jej matki, za okres od dnia 1 marca 2017 r., tj. od początku miesiąca, w którym Sąd orzekł o obowiązku alimentacyjnym pozwanej. Sąd miał przy tym na uwadze fakt, że małoletnia znajdują się w okresie dojrzewania, wobec czego jej obecne potrzeby stale się zwiększają i wymagają ich zaspokojenia.

Natomiast jedną z przyczyn oddalenie powództwa w pozostałym zakresie była sytuacja finansowa pozwanej. Sąd uznał, że zasądzona kwota alimentów w wysokości 250 zł miesięcznie pozostaje w granicach jej możliwości płatniczych i zarobkowych. Pozwana otrzymuje wynagrodzenie niewiele większe od najniższej krajowej. Spłaca kredyty mieszkaniowy i musi jeszcze sama się utrzymać. Obecna kwota i tak nie pokrywa w całości jej kosztów utrzymania i często zmuszona jest korzystać z pomocy finansowej swojej rodziny, jednakże w ocenie Sądu i mając na uwadze stanowisko samej pozwanej, kwota zasądzonych alimentów w wysokości 250 zł jest dla pozwanej możliwa do realizacji. Wskazać należy, że pozwana kupuje córce odzież czy słodycze, więc jej udział w utrzymaniu córki nie ogranicza się wyłącznie do alimentów.

Zatem zdaniem Sądu zasądzona kwota alimentów w wysokości 250 zł miesięcznie jest adekwatna do możliwości zarobkowych pozwanej oraz usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki.

Z powyższych przyczyn, na podstawie art. 138 krio orzeczono jak w punkcie I wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo – jak w punkcie II wyrok.

Na podstawie art. 113 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc oraz z uwagi na charakter sprawy sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami sądowymi - jak w punkcie III wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 100 kpc – jak w punkcie V wyroku.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności – punkt V wyroku. Z urzędu Sąd zaopatrzył orzeczenie w klauzulę wykonalności jak w punkcie VI wyroku.